

בס"ד, ג' טבת תשפ"ד
15 בדצמבר 2023

דף מידע
2829

פרשת "מקץ"

האור שביאור / מאתר וורטס

"ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חולם והנה עומד על היאר"
פירש רש"י: "כל שאר נהרות אינם קרויים "יאורים", חוץ מ"נילוס", מפני שכל הארץ עשויה יאורים בידי אדם, ונילוס עולה בתוכם ומשקה אותם לפי שאין גשמים יורדין במצרים תדיר כשאר ארצות."
"יאור" הוא אמת מים המיועדת להעברת מים ממקום למקום, והמיוחד בנהר הנילוס הוא שכשהוא עולה על גדותיו, הוא מציף את אמת המים שלידו וע"י כך מעביר את המים לשאר האזורים שמסביבו.
יהודי נמשל ל"יאור!"
על יהודי להשקות מים מעצמו - את כל התורה שלמד - החומש, המשנה והתלמוד ולהעבירה לאחרים.
ע"י כך זוכה שה"אור" שב"יאור" שהוא מעביר לאחרים ישפיע גם על עצמו משום שכשעושים טובה ליהודי מרגישים גם בלב תחושת סיפוק.
יהי רצון שנזכה להפנים את מה שאנו לומדים ומתוך הפנמה אמיתית זו שבאה מכל הלב, נעביר את ההפנמה הזו לאחרים. אמן כן יהי רצון...

נר זיכרון

משה וייס ז"ל - ו' טבת תשע"ה

השמחה במעונם

מזל - טוב

לחיה ומנחם קין, לרחל קין ולכל המשפחה להולדת הנכד הבכור, הנין, בן בכור לבתיה (שובל) ואיתן.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

16:04 הדלקת נרות שבת

16:24 מנחה וקבלת שבת

17:14 צאת השבת

שבת פרשת מקץ

16:04 - הדלקת נרות

16:24 - מנחה

קבלת שבת

ערבית

8:00 - שחרית, דרשה, מוסף

10:00 - תפילת ילדים

13:00 - מנחה

13:20 - 'ממתק לשבת' - על ידי חברות (גנים - כיתה ג')

16:00 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

16:00 - מנחה

17:14 - צאת שבת - בית הכנסת / 'שטיבל'

ימי חול

5:45 - זמן טלית ותפילין

6:00 - שחרית

6:32 - הנץ החמה

8:00 - שחרית

9:00 - סוף זמן קריאת שמע

16:25 - מנחה (שקיעה בשעה 16:34)

16:25 - מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-16:51)

18:45 - ה'שיעור היומי' - בית המדרש (ימים א-ד)

19:15 - ערבית

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

בסיום כל תפילה נאמר

פרק תהלים (קל) "מנועמקים קראתיך"

ותחינת "אחינו כל בית ישראל"

שבוע טוב ומבורך

ועדת בית הכנסת

בס"ד

יום ו' צום י' בטבת תשפ"ד

יום הקדיש הכללי לקדושי השואה

התחלת הצום 4:59

שחרית 6:00 8:00

מנחה גדולה 12:30

טקס זיכרון

מנחה ללא קריאת התורה 16:24

קבלת שבת

סיום הצום 17:04

ו. בית כנסת

משפחת שלוחות היקרה,

אחרי תקופה ארוכה ומאתגרת בה נפרדנו מאבא, אנו רוצות להגיד תודה לחברים ולצוות הבריאות, על הליווי והתמיכה בנו, הבנות, ובנעמי רעייתו של אבא ועל החיבוק החם שנתתם לנו בתקופה האחרונה ובמיוחד בזמן השבעה. לא קל לסגור בית בו גדלנו, אבל שלוחות תמיד תישאר ביתנו.

נעמי פורת-זיסמן

והבנות - נעמי, שלומית, בת-שבע ויוכבד.

הספד סבא משה / אילן ואפרת קלמן

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא, כמוך סבא משה, חלמתי עליך הלילה, בתווי פנים מוצקות, שזופות, כמו. בתמונה מפעם כשאתה בגופיה מחזיק אשכול ענבים, ועוד חלמתי בהקיץ אותך, מרעים בקולך הנעים, מנגן בטעמי המקרא, מפרשת השבוע, קטונתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך, כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות, סביבך המשפחה הנפלאה שהקמת, וסביב עוד עשרות עשרות ילדי יישובי העמק עטורי תפילין, הילדים אותם חיברת באהבה לבית הכנסת, והם והוריהם מחייכים ודומעים אליך, והנה הרב צבי יהודה קוק מחייך אליך בחום, בירושלים, טועם ענבים מהארגז שהבאת לו עם חברים מהקיבוץ לפני שנות דור, והנה אתה יוצא מהאווהל כאן בעמק בחמישים מעלות בצל, נוטף זיעה, ועוד תמונה, בליל שבת, מארח אותנו בקיבוץ, לפני עשר או חמש עשרה שנה, לוקח את הילדים לרפת אחרי האוכל, ובדיוק המלטה, בלייב, חיים חדשים נוצרים מול עיני הילדים, ואתה צוחק...

ועוד תמונה...מעגל יהודים עומדים סביבך, עם קסקט, אולי במוסקבה, אולי בדרום אפריקה, עוד יהודים שהדלקת בהם את הניצוץ היהודי, ובהונגריה אתה ילד שמניח תפילין והולך וצועד ולא מפסיק לצעוד, ועומד זקוף חבול ומוכה וגאה וצועק את המספר האישי הצהלי שלך, המספר שהוטבע על ידך על ידי הצוררים, אוד מוצל מאש, גיבור שכמותך, מי יתן לנו תמורתך, יושב בג'יפ בסיוור על הגדר מול ירדן, נוסע לבית שאן, לבוש בחולצת תנועה תכולה ומרעים יד אחים לכם שלוחה...

סבא משה היקר. אומנם אין לנו קשר דם. אבל מרגע שהתחנתת עם סבתא נעמי הפכת לחלק בלתי נפרד ממשפחתנו. הייתם זוג מבוגר צעיר, סבתא נעמי תבדל לחיים הפכה לקיבוצניקית וגם אנחנו למדנו להכיר את הקיבוץ וכל כך אהבנו להגיע לביקורים אצלכם. הייתם עוברים מאירוע לאירוע משמחה לשמחה של הנכדים והנינים משני הצדדים שהייתם כ"כ גאים בהם ואתה לא היית מוותר ותמיד עמדת וברכת את חתן השמחה.

הפכת לסבא לכל דבר וענין עבור ילדנו. תמיד התעניינת אצל כל אחד, מה שלומך? מה אתה עושה בימים אלה? ומה אתה לומד? בחדר האוכל, בימים שעוד אכלנו איתכם שם, אם רק היית רואה בזווית העין שחסר לנו משהו מיד היית קופץ להשלים את החסר...כמה היית גאה בקיבוץ שזכית לראות אותו נבנה ומתפתח וסחפת גם אותנו.

בימי זיכרון לשואה היו הילדים שלנו מספרים את סיפורך, אפילו לפני כמה חודשים, ישי הספיק להגיע אליך לפני המסע שלו לפולין. כשכבר ממש לא הרגשת טוב, והתקשת לדבר, וגם היו פרטים שנשכחו ממך. אבל בעוצמת השליחות שקבלת על עצמך, להנחיל לדורות הבאים את השואה ואת התקומה,

היית רהוט וישבת והכנת אותנו למסע כמו שעשית למאות ואלפי בני נוער עשרות שנים. ותמונה אחרונה, עולה בי, מהשנים האחרונות, אתה מסב לסעודה שלישית, בשבת, בראש השולחן, עם סבתא נעמי, תיבדל לחיים, בפינת האוכל אצלכם בבית, מארחים אותנו, ואתה שר ומזמין אותנו לשיר איתך: "אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני, ברוב שרעפי ברוב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי".

אנחנו כבר מתגעגעים סבא משה, לך בשלום נוח בשלום על משכבך, בימי המלחמה האלה אנא היה מליץ יושר עבור כל ישראל, על משפחתך היקרה ועל סבתא נעמי האהובה. אוהבים...

לו"ז שבת:
בני"ע-
15:45 מפדק

חינוך שלוחות, חינוך מה-

אחים אוהבים זה את זה אהבה טבעית.
גם אחי יוסף אהבו אותו ורק בגלל הקנאה עשו מה שעשו לו,
בכור שהיה זה גם רצון ההשגחה העליונה לטובה.
בסופו של דבר נראה שאחיו של יוסף התחרטו וחזרו בתשובה.
כי אחים הם לעולם אחים האוהבים זה את זה.
זאת עלינו לזכור תמיד!
ועם זאת להשתדל לגלות אהבה זו ולהזרימה מן הכח אל הפעל.

נוער

נוער אלופים שלנו!
השבוע הייתה לנו מכביאדה מטורפת וזה ממש
בזכותכם. הסתכלנו עליכם מהצד וראינו איך נתתם
תשומת לב לכל ילד, עזרתם לילדים להינות, גיבשתם
את הקבוצה, הרמתם את עצמכם ואת הקבוצה כשהיה
קשה, נתתם את הכל והכי חשוב נהנתם.
הוכחתם שוב כמה נוער שלוחות חזק ואנחנו גאות
בכם!! נפגש בשבוע הבא לפעילות מאסטר שף עם חיים
אוזן בהוכרת תודה לכם על כל מה שעשיתם בתקופה
האחרונה ולעוד פעילויות מהנות
אוהבת רוני, תהילה, אסתר, נעה וציפי

'א'-ב'

מתוקים ומתוקות
השבוע הייתה לנו מְבִיאָדָה בִּיפִית!
חִלְקֵנו בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְמִדְנוּ מָה זֶה דָּגָל, סֶמֶל,
הַמְנוֹן.
לְמִדְנוּ מָה זֶה לְהִיּוֹת בְּקִבּוּצָה עִם ילְדִים בְּכָל
הַגִּילָאִים וְעִדְוִן לְמַצָּא אֶת עֲצָמֵי, לְהִיּוֹת חֵלֶק
וּלְהַצְלִיחַ גַּם לְהֵנוֹת.
הִייתֶם אֱלוֹפִים!
בְּהַמְשָׁךְ הַשְּׁבוּעַ הִיְתָה לָנוּ פְעִילוֹת קוֹלוֹם שֶׁל
הַמוֹעֵצָה, הִיָּה מְדַהִים וְחִוִּיתִי.
מִחֲפֹת לָכֵם כִּבְר בַּשְּׁבוּעַ הַבָּא, תְּהִלָּה, נוֹיָה וְצִפִּי

בני עקיבא

סניף שלוחות אוהבים!
השבוע צוות ההדרכה שלנו יצא ליומיים של סמינריון
הדרכה בבני עקיבא! בסמינריון פגשנו מדריכים
מסניפים שונים וביחידות שונות ומגוונות המדריכים
קיבלו כלים להדרכת והובלת השבטים.
הכשרת המדריכים באופן מקצועי היא אחת המטרות
שלנו בחיזוק וביסוס יסודות סניף בני עקיבא בשלוחות.
בעז"ה שהלמידה הזו תוביל אותנו לשנה משמעותית
ומלאה בעשיה.
צוות תשפ"ד ועטרת הקומונרית

ג'-ד'

ג'-ד' אוהבים!
חופשת חנוכה מאחורינו ואנחנו בע"ה נכנסים לשגרה
חורפית מבורכת.
השבוע בע"ה נתחיל בקורס מדע, הקורס של חודש
טבת.
ממשיכים במבצע חברות ברזל ובמבצע הקבוצתי
שלנו. שבת שלום! ובעזרת ה' שאור חנוכה ימשיך
איתנו! אפרת

ה'-ו'

ה'-ו' היקרים (:
השבוע היו שלושה ימים עמוסים בטוב, במכביאדה
נתתם את הנשמה והיה לנו כיף וגאווה לראות איך
נהנתם והשתתפתם כולם בשמחה, והתוצרים-
הדגלים, ההמנונים והריקודים היו פשוט מדהימים!
אתם אלופים. בהמשך השבוע היה לנו הפנינג תחנות
לחנוכה עם אפייה, פיסול בחימר, טיפטופי נרות
וחידושים. למחרת נסענו כולם לקולולם בקימרון.
פגשנו ילדים וחברים מקיבוצים אחרים ושרנו יחד.
היה לנו כיף איתכם! ניפגש בשלישי.
אוהבות בטי ואסתר

ישמח מאזן לקדל אמרחד החלמניה של דתי הילדים
מכילי חלמל מקולקלים
ואמרחד סבץא חלקי פאסטיק, אריצותאובל דדר קטן אן
גנזל לאפלי אמחצר וליצור איתו דדריס.
אפלי אמניח דכניסה דתי ילדים (דתי כאלל אן אלאח)
עם הילדים אן אמזיב (אן ונדאן לקחת)
תזנה רדה!

הנעשה בחינוך-

שלום לכולם, אחרי שבועיים אינטנסיביים של הכנות חגגנו השבוע את המכביאדה המסורתית. אנחנו נמצאים השנה בסיטואציה מאתגרת ומטלטלת. את הימים האלה אפשר לראות את הימים בשתי דרכים שונות. מצד אחד זהו רגע של שבר עמוק, של דאגה וכאב, של מלחמה על הבטחון שלנו. ומן הצד השני זהו זמן של גבורה, של ניסים גדולים, של התגלות החוזק והחיבור בעם שלנו! זמן של נתינה ללא תנאי, אהבה ואחדות. חשבנו בצוות החינוך איך לקיים את המכביאדה ובאיזה דרך. מתוך הבנה שהמשך קיום השגרה והמסורות שלנו הם אלה שיצמיחו את החוסן שלנו בחרנו לקיים את המכביאדה בחיבור לימים הנוכחיים. הנושא הנבחר השנה (בעזרת הנוער!) הוא - 'עושי ישראל'. בחרנו למקד את המבט והלמידה שלנו ולהעמיק בישובים שמגנים עלינו, ונמצאים בחזית. בחרנו להכיר וללמוד על עיר, קיבוץ ומושב - שדרות, כיסופים ותקומה. כל קבוצה למדה על ישוב שונה- כיצד הקימו אותו ומה הייחודיות של כל אחד מהם. לאורך המכביאדה המסר העיקרי שלנו, הוא הדגש על שיתוף הפעולה והכבוד אחד לשני (גם בין הקבוצות!) אנחנו גאים ממש במיצי היכולות שכל אחת ואחד הביאו בימים האלה. מילדי כיתות א' עד כיתות יב- כל אחד ברמתו. הערך המוסף שהילדים הרוויחו בימים האלה הוא גדול פי כמה מאשר הניצחון הטכני בתחרות. תודה רבה לנוער ולמאמץ על התכנון, ההובלה והאחריות לאורך כל השבועות האלה לקראת המכביאדה וגם בזמן המכביאדה. תודה לנוער שבכל משימה שהוא רק נדרש מתייצב במלוא הכוח לעשות כל מה שצריך. אנחנו גאים בכם! תודה רבה לצוות החינוך התותחים שמשקיע בעבודה משמעותית והופך כל אבן כדי שכל אחד מהילדים במערכת יהיה במקום הנכון לו! אין כמוכם! תודה לציפי, תהילה, אפרת, בטי, אסתר, נעה, רוני ועטרת. שבת שלום, נתלי.

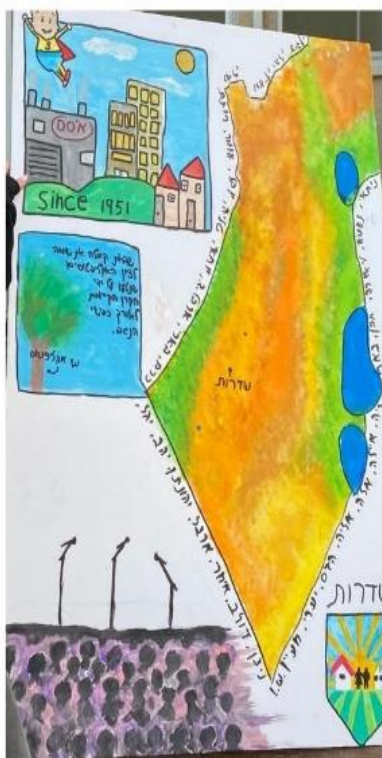
הסבר דגל- קבוצת 'תקומה'

שלום ולכולם וברוכים הבאים לקבוצת מושב תקומה. זה הדגלל המהמם שלנו. כמו שאתם רואים בשלט מושב תקומה הוקם בשנת 1946. ציירנו מגן דוד עם המספר 11 כי מושב תקומה חלק מפרוייקט בנגב שבו הוקמו 11 ישובים שמטרתם לישב את הנגב. הם הוקמו רק בלילה אחד בצורה מאוד מהירה שזה מראה גם על הזריזות של הקבוצה לעשות את כל המשימות. ציירנו את סמל המושב כי השם נבחר על ידי מקימיו ששרדו את השואה הם בחרו בשם תקומה על מנת לסמל את תקומת עם ישראל במולדתו. אפשר ללמוד ממקימי המושב שכשאתה נמצא במצב לא טוב או שקשה לך צריך לזכור לקום כמו שהם אחרי השואה קמו לא וויתרו עלו לארץ והקימו את תקומה. ציירנו ילד שנפל וחבר עוזר לו לקום ואומר לו (נפלת? לא נורא תקום מה) כי גם אנחנו בקבוצה השתדלנו ללמוד ממקימי המושב וגם כשפחות הלך לנו והיינו מבואסים ישר קמנו, הרמנו אחד את השני לא וותרנו והמשכנו קדימה. ציירנו רדיו שמנגן את השיר החיים שלנו תותים. כי למושב תקומה יש גידול של תותים חשוב לנו להדגיש את החקלאות של תקומה כי במיוחד בתקופה כזאת צריך לחזק את החקלאות בכל מדינת ישראל. בנוסף ציירנו פרחים של דרום אדום מעבר לזה שהפרחים בצבע של הקבוצה שלנו רשמנו את שמות הקבוצה בתוכם כאות הזדהות עם תושבי הדרום

דגל 'כיסופים'

דגל 'שדרות'

דגל 'תקומה'

סיכום מכביאדה- 'עוטף ישראל' תשפ"ד

הסבר דגל- קבוצת 'כיסופים'

צהריים טובים לכולם, וברוכים הבאים למכביאדה!!
 השנה, המכביאדה שלנו עוסקת בעוטף ישראל, הישובים שבעוטף. אנחנו קבוצת
 כיסופים! נקראת על שם קיבוץ כיסופים. השער הצהוב שציירנו מסמל את הביטחון
 וההגנה על הקיבוץ שלנו. בנוסף ציירנו שומרים עם חולצות בני עקיבא בגלל שגרעין
 בני עקיבא הקים את קיבוץ כיסופים. כפי שאתם רואים ציירנו פרדסים ושדות שמראה
 על כיסופים כקיבוץ חקלאי. אנחנו מתחברים לרעיון זה והיה לנו חשוב לצייר זאת, כי
 חקלאות חשובה מאוד לארץ ישראל במיוחד בתקופתנו ובנוסף לזה, זו גם מצווה
 מהתורה " הזורעים בדמעה ברינה יקצרו". מפסוק זה אפשר גם ללמוד שלא תמיד קל
 ולפעמים מתעייפים אבל מה שמקבלים- הוא גדול, בדיוק כמו בקבוצה שלנו אז כן היה
 לנו לפעמים קשה ולא תמיד כוח. אבל התגברנו וניצחנו את הקושי ובזכות השתתפות של
 כולם המורלים הכבוד והעבודה הקשה שנתנו (ונתנו!) אנחנו עכשיו "קוצרים" ברינה
 ובשמחה ונהנים להראות לכם את התוצרים את השמות כתבנו במגן דוד כי בסוף בין
 אסאנחנו בקבוצת כיסופים שדרות או תקומה כולם נמצאים בארץ ישאל ואתה אנחנו
 הכי אוהבים בעולם. עם ישראל חי.

הסבר דגל- קבוצת 'שדרות'

אנחנו קבוצת שדרות וזה הדגל שלנו-
 בדגל שלנו ציירנו את ארץ ישראל עם ציוני המקומות של הקבוצות הנוספות על המפה
 כדי לסמל את המשמעות של המכביאדה עצמה שהיא עוטף ישראל וכדי להראות שכל
 קבוצה היא מרכיב חשוב להתפתחות הארץ והחינוך עצמו. שתי התמונות בצד מסמלות
 את שדרות. התמונה העליונה מראה את שדרות שהיא עיר פיתוח עם אזור תעשייה גדול,
 עם מפעלים מוכרים ביניהם חברת אסם. בקטע הקריאה שמתחת לתמונה רשום את
 משמעותה של השם שדרות- שדרות קיבלה את שמה כדי לציין את שדרת האקליפטוסים
 שנטעו קק"ל לאורך כבישי הנגב. מתחת לתמונות מצוירים שלושה מיקרופונים וקהל.
 משדרות יצאו מוזקאים רבים ומוכרים ביניהם קובי אוז עם הלהקה "טיפקס". בנוסף
 בשדרות יש פסטיבלי מוזיקה רבים וכמו שאומרים "מוזיקה מקרבת לבבות ומאחדת
 אנשים" כמו מה שקורה אצלנו בקבוצה. כתבנו את שמות כל חברי הקבוצה מסביב לארץ
 ישראל כי אנחנו מעצבים את הקבוצה שלנו עם אחדות וכבוד. וגם אנחנו הילדים
 מעצבים את העתיד של המדינה שלנו, למדינה חזקה, מאוחדת. "כאן נולדתי וכאן יגדלו
 ילדיי" תודה רבה על ההקשבה, קבוצת שדרות האלופה!!!

דבר ההורים לנוער- מאת עדי לוי

"הנוער יש לו כוחות,
 ובכוחות שלו יכולים לפעול גדולות.
 כל הדברים שנעשו עד כה, עשה הנוער.
 לנוער אין חשבונות, הוא עושה דברים לשם שמיים,
 לפען האידיאל.
 הוא, אפיתו!"
 (הרב דרוקפן זצ"ל)

זה כבר 70 ימים שאנחנו נמצאים במציאות חיים מורכבת ומטלטלת, אף אחד לא
 הכין אותנו למלחמה הזאת ולסטטוס החדש של החיים. הגברים התגייסו למילואים,
 הנשים נותרו בחזית הבית עם הילדים ואתם? בתוך כל הכאוס הזה אנחנו מרגישים
 שגילינו אתכם מחדש. נוער שלוחות! במלוא הדרכם! הזכרתם לנו את מה שכבר
 נאמר, הנוער הוא אמיתי. התחלתם מלפרק את הסוכות, להכין שלטים מעודדים,
 לתת רגע לאמהות לנוח עם כוס קפה ולהפעיל את הילדים, במציאות שבה נדרש
 מכם גם להתמודד בעצמכם אל מול השינויים וגם להחזיק חזק את התפקיד שלכם
 בקהילה, התפקיד שיצרתם לעצמכם, אף אחד לא דרש או הכריח אתכם, אתם פשוט
 פה. עם הלב הרחב ביותר שאפשר לבקש. אנחנו רוצים להודות לכם, לא רק על
 התקופה האחרונה אלא גם על היכולת והבחירה לשמר את המכביאדה למרות הכל!
 תודה על האחריות שאתם לוקחים על הילדים שלנו, על הסבלנות וההקשבה אם זה
 בלימוד הריקוד או חשיבה על מילים להמנון. תודה על העובדה שאתם מצליחים
 במתיקות שיא לייצר קבוצה מגובשת למרות שהיא מורכבת מכל הגילאים, קבוצה
 שמבצעת משימות וחותרת להצלחה.
 תודה על העובדה שאתם מזכירים לילדים שלנו שהדרך היא חשובה ולא בהכרח
 התוצאה, תודה על הדגש והלימוד של "רוח ספורטיבית" בתוך כל הימים האלה.
 אנחנו בבית רואים את ההתרגשות הגדולה שלהם, גם מהמכביאדה והתחרות
 כשלעצמה, אבל גם מכם - בעייני הילדים שלנו אתם השראה והם שואפים ומצפים
 להגיע לגיל שלכם ולעמוד שם בדיוק כמוכם. אתם עושים את זה בסטייל וצורדים
 אין ספק.

אז נוער שלוחות! אשרינו שאתם הנוער שלנו,

אשרינו שזכינו בכם, תודה לכם ועליכם ❤️

מעריכים ומוקירים

ההורים

ככל המדינה, גם המערכת שלנו הושפעה מאירועי השביעי באוקטובר - בשבוע הראשון למלחמה הוכרו מצב מלחמה והמערכת הייתה סגורה. בתי המערכת היו פתוחים לטובת פעילות הורים ילדים עצמאית. בשבוע השני למלחמה היינו המערכת היחידה בעמק שפתחה את כלל בתי ההתחנכות, מעונות וגנים, לשעתיים. ילדי - "גלבע" "רימון" ו"תאנה" הועברו למרחבים חינוכיים בעלי מרחבי מוגן דבר שהצריך מאיתנו הקמת סביבות חינוכיות חדשות ואף בניית סדר יום חדש לטובת פעוטון ובית תינוקות אשר אוחדו יחדיו.

בשבוע השלישי פתחנו לחמש שעות והחל מהשבוע הרביעי המערכת נפתחה ופועלת באופן מלא, כל בית בסביבה החינוכית שלו במתכונת "שגרת חירום".

כלל המרחבים המוגנים הוערכו נוקן וצוידו בציוד חירום הכולל: רשימות ילדים ופרטי קשר, מים, מזון יבש, ציוד אישי לכל תינוק ופעוט ותיבות פעילות ומשחקים לילדים. הצוותים והילדים תורגלו התפנות למרחב מוגן והתנהלות במצבי חירום כללים.

במשך כל החודש הראשון למלחמה, כלל הצוותים תוגברו בכוח אדם לטובת יכולת התפנות מהירה ומותאמת של הילדים והצוותים למרחבים המוגנים. צוות צח"י אשר עימו עבדנו בשיתוף פעולה מלא, דאג שיהיו אנשים שיאבטחו ויפטרלו ליד כל בתי המערכת להשריית ביטחון.

הצוות שנכח והגיע למערכת גם בימים הקשים בתחילת הלחימה, נתן מענה ושמר על שגרה ככל שניתן לטובת הילדים. היה קשה ומאתגר פיזית ומנטלית אך ביחד הצלחנו וכעת סוף סוף ניתן לראות שהשנה החינוכית התחילה: קשיי הסתגלות הילדים פחתו משמעותית, ישנה שגרה חינוכית, הצוות מצליח להעביר תכנים חינוכיים ולשמר סדר יום מובנה.

כהערכה רבה לפועלן של הצוות החינוכי ומתוך רצון לתמוך ולסייע להן ביציבות כלכלית בימים מאתגרים אלו, כלל הצוות קיבל שכר מלא בחודש אוקטובר 2023 ואף הוצעו לו שירותי חוסן כחלק בלתי נפרד מתושבי הקיבוץ. נוסף על כך, הורי המערכת חויבו בדמי התחנכות נמוכים בכ 40% בעבור חודש אוקטובר 2023. מבחינה תקציבית אנו בבדיקה ובמעקב קפדני יותר על התקציב הכללי של המערכת למניעת גירעון.

צוות המערכת נהנה ממספר פעילויות שוברות שגרה לטובת העצמת הרוח והגוף. נפתח "ספא שלוחות" ייחודי לצוות המחנכות בו הן קיבלו עיסוי ראש מפנק על ידי המסז'יסטית המקצועית, מור חרובי. קיימנו ערב הפרשת חלה טעימה ומעשירה בביתה של המחנכת המובילה רויטל עמר וב כ"ג בכסליו ציינו את יום המחנך בו הוכרנו תודה לצוות החינוכי על פועלן.

עוד בטרם החלה השנה החינוכית נוצר קשר וגובשה תוכנית לשיתוף פעולה של מערכת הגיל הרך עם מכינת העמק. שמחנו עד מאוד שמכיניסטים ומכיניסטיות התנדבו על בסיס יומי בכל בתי המערכת מהשבוע השני למלחמה ועד חג החנוכה. הם סייעו ותרמו רבות הן לצוות המערכת והן לילדים. ב"ה עם סיום חג החנוכה, נמשיך בשיתוף פעולה על פי תוכנית סדורה של יום התנדבות קבוע בשבוע.

בימים אלו, מערכת הגיל הרך נמצאת ב"שגרת חירום" בהתאם להנחיות פיקוד העורף והנחיות מועצה, משרד החינוך ואגף מעונות יום - המשמעות הינה פעילות בסביבה החינוכית הרגילה עם תקינת כוח אדם כבשגרה תוך תרגול תכופ של התפנות למרחבים מוגנים במצבי חירום ביטחוניים והכרת מרחבים מוגנים ברחבי הקיבוץ. עם תחילת "שגרת חירום" התחלנו את מתן חוגי העשרה לילדי המערכת. ריתמיקה לתינוקות ופעוטים על ידי מירי אלקן ויוגה לילדי הגנים על ידי ליאור סייז. הפעילויות מתאמות והילדים וגם בצוות נהנים בהם מאוד.

גם מערכת הגיל הרך סייעה ומסייעת בעת הזו ואנו קלטנו שישה ילדי מפונים, חמישה לגנים הבוגרים ואחת לפעוטון כולם נקלטו בצורה טובה. זכות גדולה לעזור ולסייע במיוחד בזמנים קשים אלו. בשעה טובה ומוצלחת ולאחר עבודה רבה קיבלנו את שני רישיונות ההפעלה מאגף מעונות יום בעבור חמשת בתי ההתחנכות הצעירים. המשמעות היא שהמערכת עומדת בכל הדרישות והקריטריונים הנדרשים, קיבלה את כל האישורים לכך והינה מוכרת כמערכת מפקחת ומאושרת וכי הורים יכולים להגיש בקשות לקבלת דמי השתתפות בדמי ההתחנכות מהמדינה.

אני שמחה לבשר על המשך קליטת תינוקות לבית התינוקות. בחודש האחרון נקלטו ארבעה תינוקות וב"ה מתוכננת עוד שלוש קליטות בחודשים הקרובים.

בשעה טובה ומוצלחת הסתיים חלקו הראשון של הצללת חצרות בתי המערכת "תמר" "גפן" ו "תות". נוסף על כך התחלנו בעבודות להתקנת קודן כניסה בכל ארבעת מבני המערכת.

ביום הדלקת נר רביעי של חנוכה, מערכת הגיל הרך הייתה סגורה לטובת יום גיבוש צוות המערכת בו הצוות נהנה בארוחת בוקר מפנקת, סיור בשדה אליהו ובענפיו הרבים ובסיום בפעילות סדנא בה הוכנו שלטי השראה. תודה רבה להורי המערכת על שליחת ברכה מרגשת ופינוק טעים.

ביום הדלקת נר חמישי של חנוכה, כלל בתי המערכת התכנסו יחדיו ברחבת הדשא ליד קיר ירושלים לציון החג בשירים, ריקודים וכמובן אכילת סופגניות חמות וטעימות. תודה לחיים אוזן על הסופגניות.

לסיום, אזכיר כתמיד, "חלון זמן אישי", ימי רביעי 16:00-17:00. עבורכם ולמענכם. שגיא, מנהלת חינוך לגיל הרך

yeladim@shluhot.com 053-34344588

יחד / שמרית אור
 "יחד - כל הדרך,
 יחד - לא אהרת,
 יד ביד נושיט לטוב
 שעוד יבוא, בוא יבוא.
 יחד - כל הדרך,
 יחד - לא אהרת,
 יחד איש אל איש יפתח
 את לבבו."

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 17-22.12

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת אחות	בדיקות דם	
	8:00-9:00		10:00-12:30	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-15:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)			8:30-10:30	7:00-8:10	ג'
		13:30-16:30	13:00-17:00		ד'
	8:00-9:00		8:30-10:30	7:00-8:10	ה'
	8:00-9:00		8:30-12:30		ו'

שבת שלום - חגית ו.

ראיון עם משה פורת לקראת פרישתו מהארכיון / ראינה יעל בן אבי (הריאיון התקיים ב- 27.9.2019)

הגעתי לביתם הנאה והמטופח של משה ונעמי פורת כדי לראיין את משה לקראת פרישתו הקרובה מעבודתו בארכיון שלוחות.

מתי הגעת לשלוחות?

עליתי לישראל בהיותי קרוב לגיל 17 ולאחר כשנה בכפר הנוער הדתי הצטרפתי לקיבוץ שלוחות. בימים אילו מלאו שבעים שנה מאז שהגעתי לשלוחות (אז אשרפיה).

אתה יכול לספר לי אפוא עבדת?

בעשרים השנים הראשונות עבדתי בגידול עצי פרי: גפן, רימון, תמרים, זיתים במקביל הייתי פעיל בבני עקיבא. בזמן מלחמת השחרור נכבשה העיר בית שאן ע"י כוחותינו, כתוצאה מהקרבות והכיבוש התרוקנה העיר מכל תושביה הערבים. ב- 1949 החלו להגיע אליה עולים חדשים מתימן, תורכיה ומעט אשכנזים ואז הוקם בעיר בית ספר תחמוני הראשון. בהיותי בן 17 בלבד הקמתי בסיוע בית הספר את סניף בני עקיבא בבית שאן. זה היה סניף תנועת הנוער היחיד בבית שאן במשך שנתיים.

בתחילה פעלתי שם לבד ואח"כ באו מספר בני נוער משלוחות ועין הנציב ועזרו לי בהדרכה.

לאחר כשנה ביקשו ממני להיות קומונר בבני עקיבא באזור תל אביב. היינו קבוצה של קומונרים שגרו ביחד בדירה שכורה בתל אביב ביניהם היו הרב חיים דרוקמן (שעד היום נשארנו ידידים), ידעיה הכהן וייגרסון, דודה זהבי מסעד וליפא אהרוני. שאלו אותי מה אתה רוצה? לקחת את סניף תל אביב מרכז שהיה הסניף הגדול בארץ, או לפתוח סניף במקום חילול שבת הגדול בארץ. הכוונה הייתה לסניף בעיר יפו, בגבעת העלייה, שנמצא בצמוד לאצטדיון בלומפילד. לקחתי את הסניף בגבעת העלייה. המטרה הייתה לבנות את סניף בני עקיבא כך שיהיה יותר אטרקטיבי מהמשחקים בבלומפילד. באותה תקופה הגיעו לאזור עולים חדשים שרצינו למשוך אותם לבני עקיבא. הקמתי סניף עם חברה מכיתה ח' של שבט הרואה. הייתה פעילות מתוכננת לפעמיים בשבוע אבל החברה הלכו בשבת לצפות במשחק כדור-רגל. תוך חודשים אחדים חצי מהחניכים חזרו אחד אחד לסניף בשבת אחר הצהריים. עמדה בפני אז דילמה חינוכית. החברה הרציניים לא אהבו את העובדה שחלק מהחניכים הגיעו אחרי בילוי בבלומפילד ודרשו לא לקבלם לסניף. אני צפיתי את הנולד ולא הסכמתי. תוך כמה חודשים בנינו את הסניף כך שהתחרה עם בלומפילד. בפעילויות היינו שרים שירים, משחקים משחקי חברה ואח"כ מעבירים שיחה או שיעור. היו גם ריקודים עם תזמורת.

היה צורך לבנות את הכל מהתחלה כדי שירגישו נוח. היו ועדות קשר בין הסניפים והוצאנו גם טיולים. ארגנתי גם סמינריון הדרכה. הייתי אחראי על מחלקת עולים חדשים, אשר להם בנינו תכנית מיוחדת.

מה עוד עשית באותן שנים? אורי לנדאו הציע לי להיות העורך הראשון של "הד גלבוני".

משנת 1941 עד שנת 1953 יצא בשלוחות עיתון לאינפורמציה פנימית שנקרא בתחילה לפחות "בדרך". העיתון הודפס על דף לבן אחד שהיו לו שני דפים דקים להעתקים. הדף הלבן נתלה על לוח מודעות וכל החברים הצטופפו כדי לקרוא בו. שני העותקים האחרים הלכו לארכיון שלנו ואחד לארכיון של הקיבוץ הדתי. במוצאי שבת זרקו את העותק הלבן כי הוא היה מלוכלך מ'צ'ולנט.

ואז החלטנו על חידוש גדול, במקום דף אחד לכולם להדפיס עיתון שיגיע הביתה לכל משפחה! הזמנו אחר כבוד מכונת שיכפול ויצאנו לדרך.

ואחרי העבודה בתל אביב? חזרתי לשלוחות לעבוד במטעים, עבודה שעד היום תופסת מקום חשוב בלב שלי בשנים 52-53 נהגנו שאחרי שלוש שנים של ערלה ונטע רבעי לחוג ברוב עם והדרת מלך ולהביא ארגז ראשון של התוצרת לרב צבי יהודה זצ"ל. יש לנו מכתב ברכה ותודה בכתב ידו. כאשר עבדתי בחרם בשנת 1954 היה עומס עבודה גדול וביקשתי תגבורת ואז שלחו לי את גיטה וכך היכרנו והתחתנו.

אח"כ רצייתי ללמוד בישיבה אבל נאמר לי רק עכשיו חזרת... וגם גיטה לא רצתה שאלך. לאחר שנולדה נעמי היא הסכימה (כבר לא הייתה לבד) וכך יצאתי ללמוד בישיבת הקיבוץ הדתי כרם דיבנה. למדתי לימודים מלאים במשך כחצי שנה. תקציב לימוד בישיבה היה מחוץ לתקציב ועדת השתלמות.

בשנים 63-70 הייתי מרכז ועדת תרבות.

החלטנו אז להקים "בית ספר ערב" לחברים שאני הייתי אחראי עליו. למדנו לימודי קודש, טבע, שפות, היסטוריה, ריקודי עם, ציור ועוד. הלימודים נמשכו כ-16 שבועות והיה להם טעם של עוד. ולכן חלק מהשיעורים נמשך זמן רב יותר. שנה לאחר מכן המשכנו להפעיל את בית הספר ערב במתכונת "קלה" מעט יותר. בה נלמדו ארבע נושאים. נושא לחודש - ערב אחד בשבוע. ביניהם שולבו ערבי שירה בציבור, משחקי שולחן, ריקודי עם וכ"ו.

ואח"כ? בנימין אדלר, שהיה סגן יו"ר המועצה, ביקש ממני להיות קב"ט של המועצה. בימים האחרונים של מלחמת ששת הימים הייתי ממונה על הביטחון בכל האזור.
לאחר כמה זמן אורי יפה, שהיה ראש המועצה, ביקש ממני להחליף את העובד סוציאלי שעבד באותה תקופה במועצה. וכך החלו להם שלוש עשרה שנה בהם עבדתי בלשכת הסעד.
קיבלתי מהם רכב וכך יכולתי ללמוד במקביל לעבודתי ועשיתי תואר בעבודה סוציאלית ופסיכולוגיה. בתחילה עבדתי לבד. ביקשתי מן הממונים עלי לעבוד רק חצי מהזמן במשרד בשאר הזמן עבדתי באופן פרטי עם אנשים, בעבודה קהילתית ובישיבות צוות עם הנהלות הקהילה כדי לקדם נושאים שונים.
אני זוכר, שהיה תושב באחד המושבים שטען ללא הרף שאין לו מספיק כסף וקשה לו למרות שקיבל קצבה חודשית. הורתי לו לקנות פנקס ולרשום בו כל גרוש שהוא מוציא במשך כל השבוע מהבדלה עד הבדלה. והוא אכן עשה זאת. בסוף השבוע הוא חזר אלי ואמר שיש לו מספיק כסף.
דוגמא נוספת שאני זוכר זו ממשפחה שגידלה תשעה ילדים, שמתוכם שלושה ילדים היו חולים במחלת הרככת. האם הייתה סייעת בגן והאב בקושי עבד. סידרתי לשני הבנים עבודה במפתן והבת למדה הנהלת חשבונות. לאחר זמן היה קשה להם במפתן והם עברו ל"הדר שאן". הסכימו לקבל אותם לעבודה בתנאי שאני אשאר איתם בקשר. אחרי כחודשיים אמרו לי בוא מהר, הגעתי ונאמר לי שאחד הבנים בשביתה. מה קרה? מתברר ש"בהדר שאן" עבדו עשרה חודשים וקיבלו שכר לשנים עשר חודשים והבחור לא קיבל. הגעתי איתם להסכם שכל חודש שהוא עובד יורידו לו עשרה אחוזים וכך יהיה כסף עבור החודשיים שלא עובדים.

**נסעת גם לשליחויות שונות בחו"ל? כן, מיד אחרי מלחמת ששת הימים נשלחתי ע"י בני עקיבא העולמית לדרום אפריקה ורודזיה. נסעתי עם כל המשפחה. היו לי באותה עת ארבע בנות. היינו שם שנתיים וחודש. הייתי מעין אבא של כל בני עקיבא בדרום אפריקה. הוצאתי עלון שבועי עם מאתיים עותקים. ביוהנסבורג בלבד היו 12 סניפים. באמצע התקופה בערך הוצאה חוברת על תפילה לשלום המדינה.
במבט לאחור, הבנתי שלא פעלתי שם להעלאת הזיכרון לשואה. במשך כארבעים שנה הדחקתי לגמרי את השואה והיא לא לוותה אותי בשום פעילות. אפילו לילדים לא סיפרתי. רק אח"כ זה הגיע.
לפני כשלושים שנה כשהקומוניזם בברית המועצות החל להתפורר נשלחנו (גיטה ואני) עם עוד כשלושים זוגות למוסקבה. זהו פרק מרגש ביותר בחיי, אותו לא אשכח לעולם. התפקיד שלנו היה להזכיר ליהודים שמתגוררים שם שהם יהודים וללמד אותם מעט מיסודות היהדות. נשלחנו ע"י משרד החוץ ומשרד הדתות (יחד עמנו היו עוד הרבה זוגות מהקיבוץ הדתי).**

לפני השליחות הביאו אותנו למחסנים גדולים מהם יכולנו לקחת חפצים שחשבנו שיעזרו לנו בביצוע השליחות. ספרי תורה קטנים, סידורים, תפילין ומתנות לילדים. הייתה לי בין השאר כיפה גדולה בצבע בורדו. בחול המועד סוכות הגעתי איתה למקום בו היו כארבע מאות יהודים שחיכו בגשם שוטף לאישור לשם קבלת ויזה. הם הסתכלו עלי כעל משיח שסוף סוף הגיע התחוללה שם דרמה גדולה!
הראיתי להם ספר תורה ורקדנו ריקודי שמחה סביבו. ואז הם אמרו לי "אתם העם היחידי בעולם שרוקד עם הקונסטטוטוציה של" (ספר החוקים)! ואילו אנחנו ברוסיה שונאים את הקונסטטוטוציה שלנו - זורקים ושורפים אותה". שנה אחרי, נסענו שוב לאוקרינה והגענו לשם בתשרי קרוב לסוכות. מישהו שהיה שם לפנינו הקים כבר שלד לסוכה. אני הכנת עם הבנים את החומרים להקמת סוכה, וגיטה הכינה קישוטים, ורצינו לבנות את הסוכה אבל אז החל לרדת גשם שוטף ולא הצלחנו לבנות אותה. מה אפשר לעשות? בנינו סוכה תחת הגג... בשביעי של סוכות נסענו לסטלינגרד מתוך תקווה ששם תהיה סוכה ואכן הייתה. לקחתי כוס של מים וברכתי ליישב בסוכה. לימדנו שם עברית, ערכנו סמינרים למורים, לימדנו ילדים לבר מצוה והבאנו להם מתנות. הייתה לי קבוצה של נערים שידעו מעט יותר על יהדות ומצוות, כינסנו אותם בערב האחרון והם שאלו למה לא קיבלו תפילין. אמרתי להם שאם יש מישהו מבניהם שמוכן להבטיח שיניח תפילין אני אתן לו תפילין במתנה. ואכן בחור אחד הבטיח וקיבל. וברוך ה' נשאר דתי ואפילו הגיע אליי כמה חודשים אח"כ לארץ והתפללנו ביחד. אחרי שגמרתי לעבוד בלשכת הסעד, יצחק מובסוביץ ביקש שאעבוד בהנהלת חשבונות ועבדתי שם עשרים שנה.

**היית גם מרכז ועדת חינוך? כן בשנים 84/85 ואח"כ ג'ודי, שהייתה מרכזת משאבי אנוש, הציעה שאעבוד בארכיון. שלמה סמסון קיבל אותי לעבודה שם. בשנים ששלמה עבד שם הוא סידר את הארכיון באופן מרשים. הוא כתב אינדקס בכתב יד. כמו כן, בזמן שהוא עבד בקיבוץ הדתי הוא דאג להדפיס מחדש את כל דפי המידע שנכתבו בין שנת 1941 לשנת 1953 וכך יש לנו תיעוד מסודר של המאורעות בשנים הראשונות לקיום הקיבוץ. בזמן שעבדתי שם הוצע לי ע"י חברי המזכירות ששחף גלעד, שהיה פצוע צה"ל, יבוא לעבוד איתי בארכיון. שחף שהוא ידען בתחום המחשב, סרק את כל החומר, הכניס למחשב וקטלג הכל בצורה מסודרת. יש אינדקס של כל מה שנכתב ב"הד גלבוץ" כולל דפי מידע שנכתבו כל שבוע. בארכיון היו ערמות של עיתונים ושבועונים, שמרתי מכל עיתון שני עותקים ואת השאר זרקתי כדי שיהיה סדר.
בארכיון יש גם ארכיונים פרטיים של חברים שהלכו לעולמם, כמו אורי לנדאו, שטיפ ומשה גורן וכן ארכיון של המטבח. ועוד לא דיברנו כלל על מפעל הנחלת זיכרון השואה בו משה עסוק בשלושים השנים האחרונות. ועל מאה הילדים משלוחות ושישים ילדים מהאזור אותם לימד לבר המצווה בהתנדבות... ועל המתמיד בו התנדב 17 שנה...**

תודה משה!

